

Editorial

Napište nám!

Prišla jeseň...

Ahojte všetci !!!

Za dverami je krásne počasie, a tak sme sa rozhodli ho žužtkovať. Rovnako ako jeseň je tu aj dlho očakávaná zmena našej stránky, ktorú sme Vám pred nedávnom sľubovali. Nie je možno až tak na efekt, ako skôr obsahová.

Doplnili sme na www stránkach "populárne" pravé menu, kde Vám budeme prinášať prehľad stálych rubrik, najnovšie príspevky, ako aj pripravovanú sekciu Vaša NeBySa, ktorej súčasťou bude aj naša filozofia. Keďže sa naša stránka stáva viac dynamickjšou, zrušili sme jej nepravidelnú periodicitu, takže novinky sa budú pravidelne pridávať, aby ste mali stále čo čítať. Samozrejmo súčasťou budú aj pravidelné mesačné aktualizácie editoriaľu, myšlienky mesiaca a zároveň novej rubriky, ktorú sa pre Vás rozhodol písať Mišo Milata pod názvom Mišovky.

Dúfame, že sme Vás skôr príjemne prekvapili a už teraz pociťo pracujeme, aby sme Vám priniesli ďalšie zaujímavé čítanie a čítanie a čítanie...

Vaši Mišovía

OBSAH:

Elán v Prahe – 1.6.2006

všimlí sme si – Čo dnes robí fontána pre Zuzanu

Mišovky - Zámok

novinky – NeBySa spúšťa virtuálne Múzeum Elánu

Mišovky – Daždívá nedeľa

recenzia – Konečne je tu – DVD Elán (nielen) na Hrade

Mišovky – Londýn

"napísali ste nám"

23.09.06

Elán v Prahe – 1.6.2006

Koncerty Elánu sú dnes stále skvelým zážitkom, ktorý si ale môžeme dopriať len v obmedzenom množstve. Platí to aj pre tento rok - hoci bol oficiálne vyhlásený ako nekonzertný, Eláni nakoniec predsa len potešili svojich fanúšikov, a to najmä v Českej republike. Jedno z ich dvoch koncertných vystúpení sa konalo 1. júna 2006 v Prahe, a ak ste sa tam - podobne ako my - nedostali, poteší aspoň pár fotografií, ktoré nám poslala naša kamarátka Zuzka Svobodová.

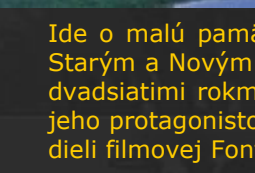

Mišovía

"všimlí sme si"

23.09.06

Čo dnes robí fontána pre Zuzanu

Poznáte to - niektoré miesta či veci sú notoricky známe, ale zároveň také nenápadné... Človek si ich často nevšimne, hoci okolo nich už mnohokrát prešiel, a keď ho raz "náhodou" upútajú, hneď sa mu vybaví spomienka. A práve o jednom podobnom mieste by som Vám rád napísal.

Ide o malú pamätihodnosť, na ktorú môžete natrafiť na dvore medzi domami na Kupeckého ulici, na rozhraní medzi bratislavským Ružinovom, Starým a Novým mestom. Nevýrazná a vekom zašlá fontána, ktorá sa stala známou vďaka filmu Dušana Rapoša Fontána pre Zuzanu (vznikol pred dvadsiatimi rokmi - v roku 1986). Iste, miest známych najmä zo starších filmov je v Bratislave oveľa viac. Táto fontána však rovnomenný film a jeho protagonistov do dnes preslávila, spolu s nezabudnuteľnými hitmi Vaša Patejdla ako Ak nie si moja, Dvaja či Mopedová. Zahrala si aj v druhom dieli filmovej Fontány, hoci oveľa menej významnú úlohu, a čo je najhoršie, už v dnešnom nefunkčnom stave.

Na otázku v nadpise je teda ľahké odpovedať: táto známa - neznáma fontána stále stojí uprostred svojho sídliska a spomína na vodu. A možno aj na časy, kedy sa vďaka filmu stala symbolom jednej "panelákovkej" generácie, ktorej život opísal Boris Filan reálne aj romanticky v texte piesne Prvá láska.

*Panely a plienky, z topol'ov zas sneží
Na sídlisku môžeme iba s láskou prežiť*

Michal Domček

"Mišovky"

23.9.2006

Zámok

Kaď som bol malý, mal som rád zámký, lepšie povedané, višľace zámký. Ani neviem ako sa vo mne tá vášeň zjavila, ale jedného pekného dňa bola vo mne. Mal som takú riatkazu a tam som, priznám sa, hlavne s podporou môjho dedka vešal jeden za druhým. Malý, väčší, najväčší, Modrý, červený, zelený. V tej dobe boli višľacie zámký ozaj zaujímavé. Dnes sa väčšinou dedia na bezpečný, bezpečnejší, najbezpečnejší a ich výrobcovia akoby straili fantáziu. Už som aj zabudol aké boli všetky tie zámký a zámočky zaujímavé. Pravdu povediac sa niektoré dali otvoriť aj obyčajným nožíkom, ale tie viseli zväčša na skrínkach šatni.

Minule sme s kamarátom hľadali v meste jeden autoservis. Cestou domov si kamoš spomenul, že mu tečie vodovodný kohútik. Poznáte to, to neúprosne kvap - kvap. Prechádzali sme práve štvrtou, kde je množstvo takých malých zabudnutých obchodíkov, akoby tu zastal čas a neexistovali všetkého druhu. Vykližli sme do železiarstva, a tam sa to stalo. Prechádzajúc okolo jediného z množstva regálov som ich uvidel. Malý, väčší, najväčší. Modrý, červený, zelený. Práste ako z mojich spomienok, dôkladne som si každý prešiel a ohmatal. Každému bilo srniečko, mali zrazu dušu a ja opäť páť rokov. Kúpil som si jeden na pamiatku. Visí mi teraz na stolovej lampe. Má veľký nápis Tokoz, dva kľúče a je červený.

Mišo Milata

"novinky"

31.10.2006

NeBySa spúšťa virtuálne múzeum Elánu

Výzva pre všetkých elánistov

V októbri 2006 oslavuje náš-Váš magazín NeBySa už druhé výročie svojho založenia, a to najmä vďaka Vám - našim čitateľom, medzi ktorými je - ako vieme - veľa fanúšikov Elánu. Rozhodli sme sa preto naše stránky rozšíriť o úplne novú sekciu, pri zakladaní ktorej sme sa inšpirovali myšlienkou, o ktorej už nejaký ten čas diskutujú elánisti na rôznych internetových stránkach a fórach.

Ide o myšlienku založiť múzeum Elánu, ktoré by bolo akýmsi spoločným miestom všetkých obdivovateľov tejto skupiny. A tak nás napadlo, previesť túto aktivitu zatiaľ len do sveta internetu, kam majú prístup všetci fanúšikovia - a virtuálne múzeum Elánu ako súčasť našich stránok je na vybrané. Zároveň si však uvedomujeme, že pri tomto projekte budeme podporovať silnú pomoc a podporu, a tak dúfame, že nás nesklamete a múzeum sa vďaka Vaším príspevkom úspešne rozbehne.

Mišovía

"Mišovky"

31.10.2006

Daždívá nedeľa

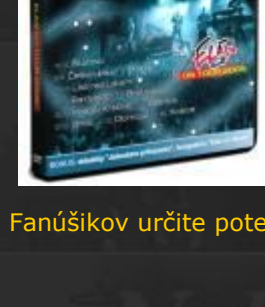
Sú vikendy, kedy si povieť, že by bolo na čase, mať aspoň tak dva dni iba pre seba. Nikam sa špeciálne nechystať, neorganizovať dlhé a únavné návštevy, jednoducho vyložiť nohy vyššie ako hlavu, uvariť si znamenitý obed a pripadne sa dva dni neholiť. Konečne som si našiel takého dva dni aj pre seba. Dva predchádzajúce vikendy som vlastne iba vnímal ako pondelok, či stredu. Žil som pri nich naplno a boli krásne, no ale duša mi vravela, že to neboli vikend. Že to niečo podobné, ako keď prídete pasážou a nezastavíte sa v tých malých lákajúcich obchodíčkoch. Môžete si povedať, že ste tam boli, ale nič to ste sa obrali. Tak som jednoducho povedal dost. V sobotu som vstal o pol desiatej, bolo krásne, hodil niečo na seba a vyradil na úhľ. Čítal som sa skvele. Trih na Miletčovej ulici je čarovné miesto, niečo tajomné ako turecký bazár alebo čínska štvrť. Má vlastné pravidlá a obýčaje. Doma som potom s nohami vylodenými dupal, čo ešte nerobím. Pri tom nič nerobení bežal čas tak rýchlo, že som sa pre-nerobil až do nedele. No a v tom to prišlo. Z krásneho slnečného vikendu bol zrazu daždivý. Spustil sa taký dažď, že jeden by neveril. Ani nikam neisť, ani zostať doma, jednoducho pohoda bola preč. V takých chvíľach si sadnem k počítaču alebo zoberiem pero do ruky a píšem. Blok a pero zo mňa dostanú myšlienky v tvare textov, keď však po prvých štyroch veršoch nič dobré neprichádza, presadam k počítaču. A píšem rovnako ako teraz. Veď čo už môže byť krajšie ako dlhá daždivá nedeľa.

Mišo Milata

"recenzia"

14.11.2006

Konečne je tu - DVD Elán (nielen) na Hrade

Zatiaľ posledné turné skupiny Elán, Elán on tour 2005, siče skončilo už pred vyše rokom, fanúšikoví sa však na sľubované DVD museli dlhšiu dobu počkať. Zvedavosť rástla, až kým sa pred pár dňami DVD Elán skutočne objavilo. Aký teda je novy prirastok do elánovskej "videografie" ?

Ako už názov napovedá, najviac priestoru na disku dostáva koncert Elánu na bratislavskom Hrade 27. septembra 2005. Vystúpenie na jedinečnom mieste, ktoré sa aj napadlo daždú vydariť, je zastúpené deviatimi pesničkami. To však o čom je však zďaleka nie je všetko - DVD ponúka kratšie záznamy zo všetkých jedenástich miest, ktorými sa počas minuloročného turné "prehrala vína elánizmu". Ponuka je skutočne pestrá, od miestnych futbalových štadiónov v Stúrove a Českej Lípe až po moderné haly v Prahe či Ostrave. To, že zaznie väčšina najznámejších hitov Elánu, snáď netreba ani pripomínať.

Fanúšikov určite poteší aj bonus - fotogaléria z koncertu na Hrade a videoklip k skladbe Jedenáste prikázanie.

Na DVD siče chýbajú niektoré výnimočné momenty turné (napr. vystúpenie zakladajúceho člena premiéra piesne Žúrové fotky) a záznamy z jednotlivých miest by mohli byť aj nápaditejšie, celkovo je však naozaj na čo pozeráť a čo počúvať. Popri klasických hitoch tu nájdeme skladby, ktoré na koncertoch čakal len málokto (Nevera, Superuvolnený), či zaujímavé inštrumentálne sóla. Záberey zo samotného koncertu sa navyše striedajú so stavbou pódiá, pohľadom medzi spievajúce davy či do "prísne stráženého" zákulisia. DVD tak predstavuje pestrú pozvánku do sveta, do ktorého sme nahliadli aj my, pri tvorbe reportáží pre NeBySu - do sveta veľkej kapely na československom turné, ktorý často a nie náhodou pripomína záberey z filmu Rabaka, hoci v "modernejšom" vydaní.

Čo dodať na záver? Museli sme si počkať, no oplátilo sa - Elán má opäť veľmi dobré koncertné DVD. Snáď sa v dohľadnej dobe dočkáme aj výborného nového CD...

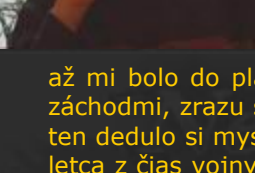

Michal Domček

"Mišovky"

14.12.06

Londýn

Na svete je veľa pekných miest. Mám rád mestá, ktoré mi niečo dajú, Londýn patrí medzi ne. Mesto počtom obyvateľov väčšie ako celé Slovensko a pritom kúsok Slovenska. Keď som bol v Nemecku alebo Rakúsku, jedno ma tam srako, všetko upravené, čisté, také nenašské, cudzie. Vo Veľkej Británii je to celkom ako u nás, pohodový neporiadok, nikoho tam jednoducho nič len tak nerozháďže. A to je super! Oni sa síce nahádzajú, ale sú v pohode. Oni sa len tak kvárta. Originál domácich tam ani moc nevidieť, zato čiernych, Indov, Poliakov a našich slovenských bratov neúrekom a všetci si dobre žijú, až mi bolo do plaču! Sedeli sme s kamošom raz večer v jednej typickej Londýnskej kábrčie s vyššíchými perzskými kobecami a čistými záchodmi, zrazu sa otvorila dvere a vošiel taký starý dedo. My s kamošom sme boli v druhej debate, už ani neviem o čom a strašne som sa smial, ten dedulo si mysle, že na ňom. Podišiel ku mne a niečo mi chvíľu rozprával. Mal výraz tváre dečka, ktorému zobral práve čokoládu, ale s hrdosťou letca z čias vojny. Nerozumel som mu. Podišiel k baru a objednal si pivo. Nedealo mi to a celý čas som ho jedným okom sledoval, mal v sebe niečo čarovné, niečo majestátne. Nakoniec dedo, podišiel k nám a spýtal sa: "Where are you from?" "Slovakia", odvetil som. Nič ďalej nepovedal, ale myslím, že pochopil, že som to nemyslel žle. "Takže Londýn? "Where are you from?"

Mišo Milata